

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/133**z dnia 30 stycznia 2020 r.****wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1150 ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do krajowych programów wsparcia w sektorze wina**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 54 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 2 października 2019 r. Światowa Organizacja Handlu (WTO) wydała orzeczenie arbitrażowe dotyczące Wspólnot Europejskich i niektórych państw członkowskich – Środki mające wpływ na handel dużymi cywilnymi statkami powietrznymi, WT/DS316/ARB. Powyższe orzeczenie arbitrażowe uprawnia Stany Zjednoczone Ameryki (USA) do złożenia wniosku o zezwolenie na nałożenie środków zaradczych na poziomie nieprzekraczającym 7,5 mld USD rocznie w odpowiedzi na dotacje Unii na rzecz przedsiębiorstwa Airbus. W dniu 18 października 2019 r. USA nałożyły należności celne przywozowe *ad valorem* w wysokości 25 % na, m.in. wina niemusujące wywożone do USA przez Niemcy, Hiszpanię, Francję i Zjednoczone Królestwo. Ta wyjątkowa, niesprawiedliwa i nieprzewidywalna sytuacja ma poważny i szkodliwy wpływ na światowy handel wszystkimi winami unijnymi. Ponadto USA zagroziły, że zastosują należności celne przywozowe *ad valorem* w wysokości 100 % do francuskich win musujących w odpowiedzi na francuski podatek od usług cyfrowych (podatek GAFA).
- (2) Należności celne przywozowe nałożone przez USA mają bezpośredni i poważny wpływ na unijny handel winami na rynku USA, który jest największym unijnym rynkiem eksportowym produktów rolnych, a w szczególności wina, zarówno pod względem wartości, jak i wielkości wywozu. W 2018 r. unijny wywóz wina do USA wyniósł 6,5 mln hektolitrow, co odpowiada kwocie 4 mld EUR. Wywóz wina z Unii do USA zazwyczaj stanowi 30–40 % całkowitej wartości wywozu wina z Unii.
- (3) Zwiększone należności celne przywozowe nałożone przez USA wywierają szkodliwy wpływ na unijną produkcję wina ogółem, a nie tylko na produkcję win niemusujących w czterech państwach członkowskich, które podlegają zwiększonym należnościom celnym przywozowym. Ma to negatywny wpływ na renomę wszystkich win unijnych obecnych na rynku USA oraz na handel nimi. Renoma wina zależy nie tylko od jego jakości, ale również od jego ceny i subiektywnie postrzeganej relacji jakości do ceny. Dotyczy to w szczególności win należących do niższych i średnich kategorii cenowych, na które – w wartościach bezwzględnych – należności celne przywozowe w wysokości 25 % mają większy wpływ niż na droższe wina kupowane przez znawców, na których wzrost ceny nie działa odstraszająco. Wina unijne konkurują na rynku USA z winami z innych regionów, takich jak Ameryka Południowa, Australia lub Republika Południowej Afryki. W świetle tak ostrej i intensywnej konkurencji istotną rolę odgrywa postrzeganie ogólnego poziomu cen. Jeżeli konsument zda sobie sprawę, że cena wina z pewnych źródeł pochodzenia w Unii jest objęta zwiększonymi należnościami celnymi przywozowymi, wywrze to negatywny wpływ na ogólne postrzeganie poziomu cen unijnych win i spowoduje przekierowanie popytu konsumentów na produkty pochodzące z innych źródeł. W świetle wynikających z tej sytuacji warunków rynkowych oraz w związku ze spadkiem ogólnych zysków producentów uzasadnione jest – w celu uwzględnienia wpływu należności celnych przywozowych – natychmiastowe wprowadzenie środków obejmujących wszystkie wina pochodzące ze wszystkich państw członkowskich, a nie tylko z tych, które są bezpośrednio objęte należnościami celnymi przywozowymi.
- (4) Z punktu widzenia stabilności rynku system należności celnych przywozowych nakładanych przez USA nie stanowi odizolowanego środka krajowego wywierającego skutki ograniczające się do handlu z USA. Światowy rynek wina jest rynkiem globalnym, na którym pojedyncze środki podejmowane przez istotne podmioty gospodarcze, takie jak USA, mają daleko idące konsekwencje dla międzynarodowego handlu winem jako całości. Wszelkie negatywne zmiany warunków na jednym z głównych rynków docelowych dla win unijnych, takich jak USA, nieuchronnie wpływają na inne rynki, ponieważ produkty, których nie można sprzedać w USA ze względu na to, że stały się zbyt drogie, muszą zostać przekierowane w inne miejsca. W związku z tym konsumenci na tych innych rynkach, w pełni świadomi warunków rynkowych, będą wywierać dodatkową presję na ceny i konkurencja będzie ostrzejsza niż

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

w normalnej sytuacji. Obecne należności celne przywozowe nałożone przez Stany Zjednoczone mogą zatem spowodować stagnację wywozu wina z Unii na globalny rynek. Jak wynika z informacji przedstawionych przez sektor wina, znaczące zamówienia francuskich win na rynek USA już zostały anulowane.

- (5) Przez cały 2019 r. unijny rynek wina działał w utrudnionych warunkach, a zapasy wina są na najwyższym poziomie od 2009 r. Sytuacja ta jest przede wszystkim wynikiem połączenia rekordowych zbiorów w 2018 r. i spadku konsumpcji wina w Unii. Jeżeli wina, na które mają wpływ należności celne przywozowe nałożone przez Stany Zjednoczone, nie zostaną sprzedane na rynkach eksportowych poza Unią, to sytuacja na rynku unijnym stanie się jeszcze pilniejsza i trudniejsza. Ponadto okolicznością zwiększającą powagę sytuacji jest termin zastosowania należności celnych przywozowych. Należności celne przywozowe obowiązują od dnia 18 października 2019 r., a więc zaczęły obowiązywać w samym środku kampanii zbiorów i produkcji wina w 2019 r. i tuż przed kończącym rok kalendarzowy okresem świątecznym: dla unijnego sektora wina są to dwa najważniejsze okresy sprzedaży w roku. W związku z powyższym konieczne jest podjęcie natychmiastowych działań w celu zaradzenia tej sytuacji.
- (6) Spośród środków wsparcia w sektorze wina, określonych w art. 43 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, jedynie środek promocyjny przewidziany w art. 45 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia jest bezpośrednio ukierunkowany na promowanie win unijnych w państwach trzecich w celu zwiększenia ich konkurencyjności. Na przestrzeni lat powyższy środek promocyjny okazał się bardzo skuteczną pomocą w zdobywaniu i konsolidowaniu rynków w państwach trzecich. Stwierdzono, że jest on najbardziej skutecznym narzędziem wspierania win unijnych na rynkach państw trzecich dzięki podnoszeniu ich renomy i upowszechnianiu informacji na temat ich jakości. Międzynarodowy rynek wina jest rynkiem globalnym – wszelkie działania promocyjne dotyczące unijnego wina na rynkach państw trzecich są korzystne dla wszystkich win unijnych. Działania takie otwierają perspektywy dla podmiotów, które dopiero wejdą na dany rynek z innymi winami unijnymi. Poszczególne działania promocyjne mają efekt mnożnikowy w odniesieniu do sprzedaży, ponieważ obejmują całe spektrum win lub całe regiony winiarskie, a nie tylko jedną indywidualną markę lub typ wina. Należy zatem kontynuować, inicjować i intensyfikować działania promocyjne na wszystkich rynkach, aby znaleźć rynki zbytu dla win, które nie zostaną sprzedane na rynku USA, oraz w celu zachowania renomy win unijnych na tych innych rynkach i przeciwdziałania presji na ceny.
- (7) W związku z tym, aby pomóc podmiotom gospodarczym w reagowaniu na obecne wyjątkowe okoliczności na rynkach eksportowych na całym świecie, związane z wprowadzeniem systemu należności celnych przywozowych przez USA, i rozwiązać tę nieprzewidywalną i niepewną sytuację, należy umożliwić większą elastyczność we wdrażaniu środka promocyjnego na podstawie art. 45 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 poprzez wprowadzenie odstępstwa od niektórych przepisów określonych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2016/1150 ⁽²⁾.
- (8) Art. 2 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1150 stanowi, że zmiany wprowadzane do stosowanych programów wsparcia, o których to zmianach mowa w art. 41 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, przedkłada się najwyżej dwa razy w ciągu roku budżetowego. W celu umożliwienia państwom członkowskim szybkiego dostosowania krajowych programów wsparcia i zagwarantowania pewności prawa we wdrażaniu tych zmian, należy zezwolić na przedkładanie takich zmian częściej niż dwa razy w ciągu roku budżetowego. Państwa członkowskie powinny być w stanie szybko reagować na wspomniane wyjątkowe okoliczności i przedkładać zmiany dotyczące środka promocyjnego odpowiednio wcześniej, jeżeli jest to konieczne. Taka elastyczność umożliwiłaby państwom członkowskim optymalizację już wprowadzonych środków, zwiększenie liczby zaproszeń do składania wniosków i częstsze wprowadzanie korekt z uwzględnieniem sytuacji rynkowej. Ponadto państwa członkowskie, które nie włączyły środka promocyjnego do swojego krajowego programu wsparcia, mogłyby dzięki temu uczynić to natychmiast po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia zamiast czekać na następny termin przedkładania zmian. Dzięki tej większej elastyczności w odniesieniu do środka promocyjnego, operatorzy, w tym nowe podmioty, otrzymaliby więcej możliwości składania wniosków o wsparcie na działania promocyjne. Celem jest udzielenie pomocy sektorowi wina i zapewnienie elastyczności niezbędnej do znalezienia nowych możliwości zbytu na rynkach międzynarodowych innych niż USA.
- (9) Należy zatem wprowadzić odstępstwo od art. 2 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1150.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1150 z dnia 15 kwietnia 2016 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do krajowych programów wsparcia w sektorze wina (Dz.U. L 190 z 15.7.2016, s. 23).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Uwzględnione kategorie produktów

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do promowania wina w rozumieniu części II pkt 1–9, 15 i 16 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Artykuł 2

Zmiany programów wsparcia

W drodze odstępstwa od art. 2 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1150 państwa członkowskie mogą w razie konieczności wprowadzać zmiany w krajowych programach wsparcia w sektorze wina w odniesieniu do środka promocyjnego, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w dowolnym momencie w ciągu roku budżetowego.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 stycznia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca
